

DECYZJA

Na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023r. poz. 775 ze zm.), zwanej dalej kpa, w związku z art. 71, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 i 2, art. 79 ust. 1, art. 80, art. 82 oraz art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2023r., poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej ooś, § 3 ust. 1 pkt. 104 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), po rozpatrzeniu wniosku w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach złożonego przez (...), zwanego dalej Inwestorem, po zasięgnięciu wymaganych opinii i uzyskaniu niezbędnych uzgodnień Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kielcach, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Kielcach i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach

orzekam:

odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn.:

„Rozbudowa fermy drobiu na działce o numerze ewidencyjnym 670/5 -obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie”, przewidzianego do realizacji na dz. nr 670/5, obręb Oblęgorek

UZASADNIENIE

W dniu 11.01.2022r. do Urzędu Gminy Strawczyn wpłynął wniosek podmiotu tj.: (...), zwanego dalej Inwestorem, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa fermy drobiu na działce o numerze ewidencyjnym 670/5 - obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie” wraz z załącznikami.

Z informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia stanowiącej załącznik do wniosku wynika, że przedsięwzięcie polegać będzie na rozbudowie fermy drobiu poprzez budowę jednego obiektu hodowlanego (kurnik K2) przeznaczonego do tuczu brojlerów kurzych na działce o nr ewid. 670/5 w miejscowości Oblęgorek, gm. Strawczyn.

Analizowany teren jest objęty ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. uchwały nr V/26/2011 Rady Gminy w Strawczynie z dnia 14 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr III/6/10 Rady Gminy w Strawczynie z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Oblęgorek na obszarze gminy Strawczyn. Planowana inwestycja znajduje się w całości na terenie oznaczonym symbolem MMX, na którym obowiązują następujące zasady zabudowy i zagospodarowania:

- 1) utrzymuje się istniejącą zabudowę z możliwością jej rozbudowy, przebudowy i nadbudowy(...),
- 2) obiekty gospodarcze i garaże mogą być realizowane jako dobudowane do istniejących budynków lub wolnostojące.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawierał wszystkie wymagane załączniki, dlatego na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks

postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2017r. poz. 1257 ze zm.) zawiadomieniem - obwieszczeniem znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 19.01.2022r. zawiadomiono wszystkie strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś, w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019r., poz. 1839), Urząd Gminy Strawczyn pismem znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 08.02.2022r. wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kielcach, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Kielcach i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z prośbą o wydanie opinii co do konieczności sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i określeniem jego ewentualnego zakresu, załączając:

- wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (poświadczony za zgodność z oryginałem),
- karta informacyjna przedsięwzięcia,
- poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie,
- wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego działki o nr ewid. 670/5, obręb Oblęgorek.

Pismem znak: RRIP.6220.1.2022 z dnia 28.02.2022r. pismo do RDOŚ uzupełniono o oświadczenie wynikające z art. 64 ust. 2a ustawy ooś.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kielcach pismem nr NZ.9022.4.18.2022 z dnia 17.03.2022r. (data wpływu do Urzędu Gminy Strawczyn: 23.03.2022r.) wyraził stanowisko, iż dla planowanego przedsięwzięcia, pn. „Rozbudowa fermy drobiu na działce o numerze ewidencyjnym 670/5 - obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie” istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na konieczność zachowania procedury w zakresie dotrzymania terminu wydania postanowienia o stwierdzeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub postanowienia o stwierdzeniu braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko po uprzednim uzyskaniu stosownych opinii, zawiadomieniem - obwieszczeniem znak: RRIP.6220.1.2022 z dnia 10.03.2022r. oraz 20.04.2022r. przedłużono termin załatwienia sprawy.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 17.03.2022r. postanowieniem znak: WOO-II.4240.64.2022.PW.3, wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Kielcach postanowieniem KR.ZZŚ.1.435.31.2022.ITW z dnia 29.03.2022r. stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Mając na względzie powyższe opinie Wójt Gminy Strawczyn postanowieniem znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 26.04.2022r., nałożył na Inwestora obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko dla przedmiotowej inwestycji oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodny z art. 66 ustawy ooś.

W dniu 27.04.2022r. tut. organ postanowieniem znak: RIRP.6220.1.2022 zawiesił postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 13.05.2022r. Pan Tomasz Zapala przedłożył w tutejszym urzędzie opracowanie pn. Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa fermy drobiu na działce o numerze ewidencyjnym 670/5 - obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie”.

Mając powyższe na uwadze Wójt Gminy Strawczyn postanowieniem znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 02.06.2022r. wznowił postępowanie.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 4 oraz ust. 2 ustawy o oś raport o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia „Rozbudowa fermy drobiu na działce o numerze ewidencyjnym 670/5 - obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie”, przewidzianego do realizacji na dz. nr 670/5, obręb Oblęgorek wraz z załącznikami został przesłany do następujących organów:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny,
- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Kielcach,

w celu uzyskania niezbędnych uzgodnień i opinii w prowadzonym postępowaniu.

Wniosek przedłożony Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska został uzupełniony przez tut. organ pismem znak: RRIP.6220.1.2022 z dnia 02.06.2022r., pismem znak: RRIP.6220.1.2022 z dnia 20.07.2022r., pismem znak: RRIP.6220.1.2022 z dnia 16.12.2022 r. oraz pismem znak: RRIP.6220.1.2022 z dnia 31.03.2023r. Natomiast Inwestor przedłożył tut. organowi oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko z dnia 29.08.2022r. i 30.01.2023r. Uzupełnienia odnoszą się do uwag Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i zakresu uzgodnienia.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Kielcach postanowieniem KR.ZZŚ.1.435.98.2022.ITW z dnia 19.07.2022r. uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kielcach po uzupełnieniu wniosku (pismo znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 17.08.2022r.), w opinii sanitarnej znak: NZ.9022.6.8.2022 z dnia 29.08.2022r. (data wpływu do Urzędu Gminy Strawczyn: 13.09.2022r.), w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi zaopiniował pozytywnie realizację planowanego przedsięwzięcia, pn. „Rozbudowa fermy drobiu na działce o numerze ewidencyjnym 670/5 - obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, powiat kielecki, województwo świętokrzyskie” oraz określił warunki jego realizacji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 17.03.2022r. postanowieniem znak: WOO-II.4221.20.2022.PW.5, odmówił uzgodnienia i określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu do przedmiotowego postanowienia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnił, że z mocy art. 77 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego organ jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Przedmiotowe przedsięwzięcie planowane na działce nr ewid. 670/5, obręb Oblęgorek, gmina Strawczyn, obejmuje swym zakresem budowę/wykonanie/montaż:

- obiektu inwentarskiego (kurnika K2) do ściółowego chowu brojlera kurzego. Planowana powierzchnia chowu ok. 1760 m², maksymalna obsada kurnika K2 ok. 28 250 szt. tj. 113 Dużych Jednostek Przeliczeniowych (DJP);
- pomieszczenia sterówki;
- pomieszczenia socjalnego z funkcją administracyjno - biurową; pomieszczenia agregatu prądotwórczego, stacji trafo i rozdzielni;
- pomieszczenia na odpady, w tym odpady niebezpieczne oraz konfiskatora;
- dwóch silosów paszowych o pojemności ok. 14 Mg każdy; zagłębienia na matę dezynfekcyjną;
- zbiornika p.poż.;
- zbiornika buforowego na wodę (magazynowanie wody z wodociągu na wypadek awarii lub przerw w dostawie wody);
- zbiornika na nieczystości płynne (z mycia obiektu) o pojemności do 40 m³; zbiornika na ścieki socjalno-bytowe o pojemności do 12 m³;
- dwóch naziemnych zbiorników na gaz o pojemności do 4,85 m³ każdy; powierzchni utwardzonych (dróg wewnętrznych i placów manewrowych);
- ogrodzenia.

Ponadto przewidziano rozbiórkę istniejącego budynku gospodarczego.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją na działce inwestycyjnej zlokalizowany jest m.in. istniejący obiekt przeznaczony do tuczu brojlerów kurzych (kurnik K1) - maksymalna obsada ww. kurnika wynosi 24 000 szt. tj. 96 DJP (powierzchnia chowu kurnika wynosi 1 370 m²). W związku z realizacją inwestycji nie przewiduje się modernizacji/przebudowy istniejącego kurnika K1. Budynek inwentarski wyposażony jest w system pojenia oparty na liniach wodnych wyposażonych w poidła smoczkowe. Pasza dla zwierząt podawana jest za pomocą karmideł kołowych. Na istniejący kurnik przypadają dwa silosy paszowe o pojemności 10 Mg i 14 Mg.

Łączna obsada fermy po realizacji przedmiotowego zamierzenia wynosić będzie 52250 szt. tj. 209 DJP.

Przewidziano prowadzenie chowu brojlerów kurzych w 6 cyklach w roku po ok. 42 dni każdy cykl. W pozostałym czasie przewidziano sprzątanie i dezynfekcję kurników i przygotowanie ich do przyjęcia nowego stada. Łączny czas chowu określono na 252 dni w roku. Woda do celów technologicznych/chowu pobierana będzie tak jak dotychczas z wodociągu gminnego na warunkach zarządzającego. Energia elektryczna zapewniana będzie z sieci oraz w razie awarii z agregatu prądotwórczego - Inwestor przewidział możliwość zainstalowania na dachach kurników paneli fotowoltaicznych o łącznej mocy do 110 kW, dzięki którym pokrywane będzie częściowo zapotrzebowanie fermy na energię elektryczną. Chów drobiu zaplanowano w systemie ściółkowym. Ściółkę stanowić będzie tak jak dotychczas sucha, czysta słoma i siewka, torf lub trociny rozłożone równą warstwą po całym obiekcie. W trakcie trwania cyklu chowu, tak jak dotychczas, nie będzie prowadzone dościelanie ściółką obiektu. Ściółka dosuszana będzie mechanicznie za pomocą nagrzewnic gazowych. Kurnik K1 (istniejący) wyposażony został w siedemnaście sztuk wentylatorów ściennych o wydajności 8 300 m³/h każdy, średnicy 50 cm i dziewięć sztuk wentylatorów ściennych, o wydajności 12 020 m³/h każdy, średnicy wylotu ok. 63 cm. Kurniki K2 (planowany) przewidziano wyposażyć w osiem sztuk wentylatorów ściennych, o wydajności 12 100 m³/h każdy, średnicy wylotu ok. 63 cm i sześć sztuk wentylatorów ściennych wielkośrednicowych, o wydajności 41 306 m³/h każdy. System ogrzewania istniejącego kurnika składa się z wymienników ciepła zasilanych z kotła c.o. o mocy 270 kW zasilanego węglem. System ogrzewania planowanego kurnika przewidziano z czterech nagrzewnic gazowych z zamkniętą komorą spalania o mocy 83 kW każda. Źródłem gazu będą naziemne zbiorniki na propan o pojemności do 4,85 m³ każdy (2 sztuki). Zarówno w istniejącym jak i planowanym kurniku wykorzystywany będzie system schładzania poprzez zamgławianie. W raporcie wskazano, że układ schładzania kurników będzie pracował przez ok. 100 h w roku. Zarówno istniejący jak i planowany kurnik wyposażony będzie w komputerowy system sterowania mikroklimatem (wentylacja, ogrzewanie, schładzanie), który będzie połączony z systemem alarmowym i powiadamiającym o awariach i przekroczeniach zakładanych norm temperatury i wilgotności (system będzie monitorował również poziom napięcia elektrycznego).

Obornik powstający w trakcie użytkowania kurników będzie z nich usuwany po zakończeniu każdego cyklu produkcyjnego. Obornik będzie usuwany bezpośrednio na środki transportu i będzie bezzwłocznie wywożony z terenu fermy. Obornik nie będzie magazynowany na terenie fermy.

Zgodnie z § 34 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz.U. 2010 r. nr 56, poz. 344 z późn. zm.) kurczęta brojlery utrzymuje się w kurniku, w którym maksymalne zagęszczenie obsady wynosi 33 kg/m² (z zastrzeżeniem § 37 i 38). Dla istniejącego kurnika K1 ww. wartość/wskaźnik obsady jest/będzie spełniony – najwyższe zagęszczenie będzie wynosiło, tak jak dotychczas ok. 32 kg/m². Dla planowanego kurnika K2 wartość/wskaźnik obsady również będzie spełniony – najwyższe zagęszczenie będzie wynosiło ok. 29 kg/m².

Działkę inwestycyjną o powierzchni 1,7351 ha stanowią: grunty rolne zabudowane (Br-RIVa) o powierzchni 0,4151 ha, łąki trwałe (ŁIII) o powierzchni 0,33 ha, pastwiska trwałe (PsIII)

o powierzchni 0,31 ha, grunty orne (RIVa) o powierzchni 0,66 ha oraz grunty pod rowami (W-ŁIII) o powierzchni 0,02 ha. (...)

W raporcie o oddziaływaniu na środowisko przeprowadzono analizę obliczeniową w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza z podziałem na podokresy. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., Nr 16, poz. 87) przy podziale roku na podokresy należy rozważyć: cykl zmienności emisji i parametrów każdego emitora (v , T); równoczesność i czas pracy emitatorów w zespole; możliwość dobrania odpowiednich danych meteorologicznych (róża wiatrów) dla każdego z podokresów. Przy obliczeniach rozkładu stężeń substancji w powietrzu uwzględniających podział roku na podokresy należy przyjmować emisję charakterystyczną dla każdego podokresu, przy czym przynajmniej w jednym z podokresów, niekoniecznie w tym samym dla wszystkich emitatorów, powinna być uwzględniona emisja maksymalna z każdego z emitatorów. Ponadto jak wynika z raportu wskaźnik emisji amoniaku oraz siarkowodoru przyjęto z publikacji Ryszarda Mariana Janka „Zanieczyszczenia pyłowe i gazowe, Podstawy obliczania i sterowania poziomem emisji” (ww. źródło literaturowe nie zostało załączone do dokumentacji), natomiast emisję pyłu wprowadzanego do powietrza z budynków chowu brojlerów obliczono z wykorzystaniem wskaźnika emisji zaczerpniętego z publikacji „Wytyczne dotyczące praktycznego zastosowania Konkluzji BAT w zakresie intensywnego chowu drobiu i świń: część I Instalacje do chowu drobiu” opracowanych przez Ministerstwo Środowiska (sierpień 2017r.). Przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się do instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Tut. organ mając na uwadze powyższe wystąpił pismem znak: WOO-II.4221.20.2022.PW.1 z dnia 06.07.2022 r. o uzupełnienie dokumentacji m.in. w zakresie zweryfikowania przyjętych zaniżonych wskaźników emisji amoniaku i siarkowodoru, mając na uwadze zapisy decyzji/dokumentów dotyczących praktycznego zastosowania Konkluzji BAT w zakresie intensywnego chowu drobiu i świń. Przyjmując do obliczeń wskaźnik niższy niż najwyższy z przedziału określanego w ww. dokumencie referencyjnym należało uzasadnić/poprzeć danymi, np. literaturowymi stopień/skalę redukcji wskaźnika przez zaplanowane działanie ograniczające emisję w tym zakresie (powyższe dotyczyło również siarkowodoru) - przyjęcie najwyższych wskaźników uzasadniłoby, że opisane w raporcie założenia obrazują największe możliwe oddziaływanie inwestycji. Ponadto w ww. piśmie tut. organu wskazano konieczność przeanalizowania skali uciążliwości złowonnych/odorów z planowanego przedsięwzięcia – kwestia ta w przedłożonym raporcie nie została przeanalizowana, wyjaśniona i udokumentowana. Brak podstaw normatywnych określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu nie zwalnia z obowiązku analizy uciążliwości w tym zakresie, gdyż przedmiotem oceny oddziaływania na środowisko jest identyfikacja, analiza i ocena oddziaływania w kontekście ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska pismem z dnia 16.09.2022r. Inwestor przedłożył uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko, odnosząc się m.in. do ww. kwestii. Zgodnie z ww. uzupełnieniem do obliczeń emisji zanieczyszczeń powietrza wykorzystano wskaźniki emisji odpowiadające najwyższym poziomom określonym w konkluzjach BAT – powyższe jednak nie znalazło odzwierciedlenia w przedłożonej analizie obliczeniowej. Obliczając np. wskaźnik emisji maksymalnej amoniaku (z jednego stanowiska) podzielono emisję roczną przez okres całego roku, natomiast emisja maksymalna w tym zakresie w okresie IV nie została uwzględniona. Ponadto w uzupełnieniu raportu oceniono, że biorąc pod uwagę wyniki analizy w zakresie emisji/rozprzestrzeniania się odorów z przedmiotowego przedsięwzięcia, z której wynika, iż częstość przekroczeń emisji stężeń maksymalnych w ciągu roku na terenach mieszkalnych (tj. powyżej 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) wystąpi od ok. 5% do ok. 10 % roku, stąd nie przewiduje się istotnej uciążliwości zapachowej na okolicznych terenach użytkowanych/zagospodarowanych na cele mieszkaniowe. Stwierdzenie to nie zostało uzasadnione. Tut. organ zwrócił natomiast uwagę, że zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego sołectwa Oblęgorek,

sąsiedztwo terenu inwestycyjnego stanowią m.in. tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej usługowej oraz rzemieślniczo – wytwórczej, na których częstość przekroczeń dochodzi do ponad 31 %.

Z uwagi na brak regulacji prawnych dotyczących zapachowej jakości powietrza za ponadnormatywną uciążliwość zapachową w opracowaniach dotyczących uciążliwości odorowych przyjmowane jest przekroczenie wartości odniesienia uwzględnionej w projekcie ustawy o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej z 2009 r. tj. częstość występowania jednogodzinnego stężenia zapachowego 1 ouE/m^3 większą niż 3% czasu roku. Projekt ustawy odorowej z 2021 r. określa natomiast minimalną odległość inwestycji od budynków mieszkalnych wyrażoną w metrach, która jest równa: liczbie DJP – w przypadku chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP, ale nie więcej niż 500 DJP; 500 m – jeżeli chów lub hodowla zwierząt jest równa lub większa niż 500 DJP. Planowane przedsięwzięcie przewiduje chów zwierząt w liczbie nie większej niż 209 DJP. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dopuszczona/ przewidziana jest w bezpośrednim sąsiedztwie działki inwestycyjnej. Najbliższy istniejący budynek mieszkalny zlokalizowany jest w odległości ok. 150 m od planowanego kurnika K2.

Mając na uwadze powyższe oraz wyniki obliczeń w zakresie uciążliwości odorowych, które wskazywały na przekroczenie częstości przekroczeń wartości maksymalnych jednogodzinowych, tut. organ ponownie wystąpił pismem znak: WOO-II.4221.20.2022.PW.2 z dnia 18.11.2022 r. o uzupełnienie dokumentacji w ww. zakresie oraz wskazanie/przedstawienie działań minimalizujących/ograniczających powyższe uciążliwości wraz z oceną ich skuteczności, które zapewnią dotrzymanie przyjętej wartości dyspozycyjnej oraz wartości maksymalnych jednogodzinowych (wraz z częstością przekroczeń).

Pismem z dnia 30.01.2023 r. Inwestor przedłożył uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko z odniesieniem do uwag tut. organu. W uzupełnieniu wskazano, że źródło danych na podstawie, których przyjęte zostały wskaźniki emisji amoniaku i siarkowodoru stanowi wydanie książkowe, stąd nie zostanie ono załączone do raportu. Ponadto zawarto informacje, że emisje amoniaku z budynków fermy oszacowano z wykorzystaniem metody bilansu białka, opisanej w Poradniku metodycznym w zakresie PRTR dla instalacji do intensywnego chowu i hodowli drobiu wykonanego dla Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie. W uzupełnieniu zweryfikowano obliczenia w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza, skorygowano czas przez który podzielono wskaźniki emisji określone dla roku. W celu wyliczenia wskaźnika emisji godzinowej wskaźnik roczny podzielono przez ilość godzin w ciągu roku, w których wewnątrz kurnika będą znajdowały się brojlery kurze. Ponadto Inwestor przewidział obudowanie wentylatorów nowego kurnika - wylot pionowy, niezadaszony. W uzupełnieniu raportu przeprowadzono ponowne obliczenia emisji odorów z uwzględnieniem „wskaźnika emisji średniego i najniższego przedstawionego w publikacji Mielcarek-Bocheńska, Paulina & Rzeźnik, Wojciech. (2015). Odor Emission Factors from Livestock Production. Polish Journal of Environmental Studies. 24. 27-35. 10.15244/pjoes/29944. Zgodnie z ww. publikacją emisja odorów z kurnika, w którym kury utrzymywane są na ściółce ze słomy wynosi od 0,11 do 0,41 jz/(s x brojler) (jz = ou), średnio 0,24 jz/(s x brojler)”. W ocenie uciążliwości odorowej przedmiotowego przedsięwzięcia zawartej w raporcie posłużono się średniorocznymi stężeniami odorów - w przedmiotowym przypadku zarówno przy użyciu wskaźnika średniego jak i najniższego na terenach zabudowywanych nie wykazano przekroczenia 1 ou/m^3 w powietrzu. Zdaniem Autora raportu ocena uciążliwości zapachowej powinna być podejmowana na podstawie stężeń gazów odpowiedzialnych za występowanie nieprzyjemnego zapachu, dla których określone zostały dopuszczalne poziomy w środowisku, w przedmiotowym przypadku jest to amoniak i siarkowodór.

Należy jednak zauważyć, że z przedłożonej analizy obliczeniowej wynika, że izolnie stężeń maksymalnych/jednogodzinnych o wartości 1 ou/m^3 obejmują tereny istniejącej zabudowy

mieszkaniowej, częstość przekroczeń stężeń jednogodzinnych o wartości 1 ou/m^3 (dopuszczalne wskazane w raporcie 3%) również obejmuje tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Stężenie średnioroczne o wartości 1 ou/m^3 obejmuje tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej usługowej oraz rzemieślniczo – wytwórczej - zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Przyjęty w raporcie wskaźnik emisji zapachowej $0,24 \text{ ouE/s/szt}$ jest zgodny z dokumentem Best Available Techniques (BAT) Reference Document for the Intensive Rearing of Poultry or Pigs, Industrial Emissions Directive 2010/75/EU, Integrated Pollution Prevention and control, document BREF 2017. Potwierdza to dokumentacja będąca w posiadaniu tut. organu opracowana przez dr inż. Małgorzatę Friedrich, mgr inż. Aleksandrę Antoniewicz z Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza - Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie dla przedsięwzięcia polegającego również na budowie fermy drobiu, gdzie wskaźnik emisji zapachowej odniesiony do jednego brojlera utrzymywanego w systemie podłogowym na głębokiej ściółce, z wentylacją wymuszoną i suszeniem ściółki przy użyciu powietrza wewnętrznego określono na poziomie $0,24 \text{ ouE/s/szt}$. Wartość tego wskaźnika została wyznaczona w wyniku pomiarów olfaktometrycznych i uwzględnia przeciętne warunki w skali roku.

W wezwaniach do uzupełnienia dokumentacji wskazano Inwestorowi, iż przypadku przekroczenia stężeń związków odorowych - wartości maksymalnych jednogodzinowych (wraz z częstością przekroczeń), należy uzupełnić informacje w zakresie:

- przedstawienia działań minimalizujących powyższe uciążliwości wraz z ich skutecznością, w tym z zaproponowaniem działań ograniczających uciążliwości odorowe zakładane w technologii chowu przewidywane do stosowania na przedmiotowej fermie wraz z ich scharakteryzowaniem,
- określenia oddziaływania inwestycji na środowisko w aspekcie długotrwałego narażenia na emanację
- związków zapachowych.

Ww. kwestie nie znalazły odzwierciedlenia w przedłożonej dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe oraz uwarunkowania wynikające z § 11 ust. 2 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Oblęgorek cyt. „w zakresie ograniczenia uciążliwości obiektów obowiązuje ograniczenie uciążliwości lokalizowanych obiektów do terenu, do którego odnosi się tytuł prawny na podstawie udokumentowania zasięgu uciążliwości” tut. organ pismem znak: WOO-II.4221.20.2022.PW.3 z dnia 03.03.2023 r. wystąpił do Wójta Gminy Strawczyn o przedłożenie stanowiska wraz z uzasadnieniem dot. zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami/uwarunkowania ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W piśmie znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 31.03.2023r. Wójt Gminy Strawczyn wskazał, że planowane zamierzenie inwestycyjne wpisuje się w zapisy ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że brak podstaw normatywnych określających parametry stężeń substancji zapachowych w powietrzu nie zwalnia z obowiązku analizy uciążliwości w tym zakresie. Jak wskazano w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt II SA/Kr 407/16 na mierzenie odorów pozwala m.in. gałąź nauki zwana olfaktometrią. Analiza uciążliwości złoonych z wykorzystaniem metody olfaktometrii lub porównanie z inwestycją o podobnych parametrach i uwarunkowaniach lokalizacyjnych/topograficznych, dla której takiej analizy dokonano winna zobrazować zasięg oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 14.09.2020 r. o sygnaturze akt II SA/Ke 560/20 cyt. „mimo braku uregulowanego stanu prawnego w zakresie metod oceny i norm emisji zapachów złoonych (odorów), istnieje możliwość oceny oddziaływania chlewni w tym zakresie. W świetle art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

(t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 z późn. zm.) jest bowiem usprawiedliwiony pogląd, że nie istnieje definicja negatywnego oddziaływania na środowisko. Dlatego wskazany przepis ma zastosowanie nie tylko wtedy, gdy stwierdzono naruszenie mierzalnych norm jakości środowiska, ale również w przypadku, gdy można wskazać pogorszenie stanu środowiska (np. zwiększony poziom hałasu, pogorszenie jakości wody, stężeń w powietrzu względem stanu poprzedniego). Należy wyrazić pogląd, że przepis ten może mieć zastosowanie również wtedy, gdy organ stwierdzi inne negatywne oddziaływanie, np. uciążliwe odory, choć nie są one normowane w powietrzu. Ocena tej uciążliwości powinna polegać na odniesieniu się do wartości progów wyczuwalności węchowej tych substancji oraz ich oddziaływania, a to w celu ochrony społeczności lokalnej, w tym zwłaszcza mieszkańców zabudowań leżących najbliżej przedmiotowej inwestycji, przed uciążliwością odorową. Stosowna analiza rozprzestrzeniania się w powietrzu zanieczyszczeń w postaci odorantów (...), dałaby również odpowiedź na pytanie, czy i jakie obszary wokół planowanej inwestycji, będą narażone na odczuwanie nieprzyjemnych zapachów w wyniku jej funkcjonowania. Obszar ten może zostać wyznaczony również graficznie poprzez pokazanie rozkładu izolinii częstości przekroczeń stężeń maksymalnych odorów wyrażonych w europejskiej jednostce zapachowej (ou/m^3), czyli takim stężeniu odorantów lub mieszaniny odorantów, które odpowiada zespołowemu progowi wyczuwalności zapachu i wielokrotności tego progów określanego jako stężenie zapachowe (ouE/m^3). Powyższe wymagania dotyczące przedstawienia analiz uciążliwości złowonnych dla tego rodzaju przedsięwzięć znajdują również odzwierciedlenia np. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 lipca 2020 r. w sprawie o sygn. akt II SA/OL 997/19, czy też wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 11 lutego 2022 r. w sprawie o sygn. akt. II.SA/Bk 583/19. Nadmienić należy, że w ww. wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w całości podzielił również „stanowisko sformułowane w uzasadnieniu wyroku WSA w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2017 r. w sprawie o sygn. akt II SA/OL 1267/16. Skarga kasacyjna od tego wyroku została oddalona przez Naczelnego Sąd Administracyjny w sprawie o sygn. akt II OSK 1097/17. Sąd kasacyjny wskazał, że „przeciwdziałanie odorom musi być brane pod uwagę w procedurze oceny indywidualnej zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a, u.u.i.o.ś. Odory powstające na skutek funkcjonowania danego przedsięwzięcia mogą wywierać bezpośredni i pośredni negatywny wpływ na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi. Nie chodzi więc wyłącznie o ocenę stężenia substancji odorotwórczych w powietrzu (przekroczenie norm, dochowanie norm), ale o ogólną ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko w aspekcie długotrwałego narażenia na emanację związków zapachowych. Powinny mieć to na uwadze organy właściwe w sprawie wydawania decyzji środowiskowych”.

Biorąc pod uwagę przedstawione wyniki obliczeń w dokumentacji sprawy można przypuszczać, że mieszkańcy zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej w najbliższym sąsiedztwie planowanej inwestycji będą narażeni na odczuwanie zapachów, co wiązać się będzie z czasowym ograniczeniem komfortu ich życia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w ww. wyroku z dnia 10 listopada 2020 r., Sygn. akt II SA/Ke 509/20 stwierdził cyt.: „Brak norm prawnych określających standardy zapachowe instalacji nie może stanowić uzasadnienia dla odstąpienia od stosowania zasady przezorności. Obowiązywanie tej zasady jest konsekwencją potencjalnego ryzyka związanego z wystąpieniem bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi. Oznacza to, że nawet w sytuacji, kiedy to ryzyko nie może być w pełni udowodnione, udokumentowane lub jego skutki nie mogą być w pełni ustalone z uwagi na niewystarczający stan danych naukowych i wiedzy technicznej oraz brak regulacji prawnych istnieje obowiązek stosowania zasady przezorności (wyrok WSA w Warszawie z 27 marca 2019 r., IV SA/Wa 3406/18)”.

Przepis art. 66 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

wymaga, ażeby w raporcie określać przewidywane rodzaje i ilości emisji, opisać przewidywane znaczące oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz przewidywane działania mające na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko. Z tego wynika obowiązek przedstawienia w raporcie, adekwatnych do przewidywanych negatywnych oddziaływań, metod neutralizowania ich wpływu na środowisko. Procedura oceny oddziaływania na środowisko ma bowiem za zadanie zdiagnozowanie zagrożeń płynących z działalności człowieka dla środowiska i wszystkich jego komponentów oraz określenia warunków zabezpieczających środowisko, pod którymi realizacja inwestycji będzie możliwa.

Przy tym podkreślić należy, że niedostatków przedmiotowego raportu nie można było usunąć przy pomocy nałożenia na Inwestora obowiązku sporządzenia i przedłożenia analizy porealizacyjnej, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Instytucja analizy porealizacyjnej ma bowiem służyć wyłącznie weryfikacji rzeczywistego oddziaływania zrealizowanego przedsięwzięcia na środowisko z prognozowanymi skutkami szczegółowo określonymi w raporcie. Metody zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stosownie do potrzeb, powinny być już określone w raporcie. Analiza jedynie konfrontuje prognozy z rzeczywistością.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach, kierując się zasadą prewencji i przezorności wyrażoną w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) odmawia uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Istotą zasady przezorności, jak wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 kwietnia 2017 r. sygn. akt II OSK 2002/15 (Lex nr 2330223), jest przyjęcie, iż w sytuacji, kiedy nie można wiarygodnie uzasadnić, że oddziaływanie jest nieznaczące, może być ono znaczące, a racjonalne wątpliwości co do ryzyka wystąpienia oddziaływania są przesłanką na rzecz dokonania oceny i zawsze interpretuje się je na korzyść środowiska, a nie na korzyść inwestycji.

Zgodnie z art. 10 § 1 kpa Wójt Gminy Strawczyn zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (zawiadomienie z dnia 27.01.2023r. znak: RIRP-OŚ.6220.8.2021). W określonym terminie nie wpłynęły do organu żadne uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z uwagi na konieczność zachowania procedury w zakresie dotrzymania terminu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, zawiadomieniem - obwieszczeniem znak: RIRP-OŚ.6220.8.2021 z dnia 10.03.2022r., 20.04.2022r., 20.06.2022r., 07.07.2022r., 02.09.2022r., 21.10.2022r., 22.12.2022r., 21.02.2023r., 21.03.2023r., 13.04.2023r., 02.05.2023r., 30.05.2023r. oraz 30.06.2023r. przedłużono termin załatwienia sprawy.

Zgodnie z art. 10 § 1 kpa Wójt Gminy Strawczyn zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (zawiadomienie z dnia 20.06.2023r. znak: RIRP.6220.1.2022). W określonym terminie nie wpłynęły do organu żadne uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Uzgodnienie, wydane na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., wiąże organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i powinno być w całości uwzględnione w tej decyzji (por.: wyrok WSA z 17.09.2010 r., IV SA/Wa 822/09 oraz wyrok WSA z 8.04.2010 r., IV SA/Wa 1289/09: "Uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym i wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym"; por. też: wyrok WSA z 15.09.2011 r., IV SA/Po 318/11, wyrok WSA z 3.12.2010 r., II SA/Rz 625/10). Odmowa uzgodnienia jest przesłanką odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por.: wyrok WSA w Łodzi z 14.06.2013 r., II SA/Łd 285/13, LEX nr 1333585).

Odmowa uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach jest przesłanką odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym i wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym, a opinia winna być wzięta pod uwagę ale nie jest wiążąca.

Sprzeczność planowanego przedsięwzięcia z przepisami prawa jest przesłanką odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por.: Wyrok WSA w Łodzi z 18.1.2011 r. II SA/Łd 439/1 1, LEX nr 1153752). W wyroku tym wskazano: „Przesłanki wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa”.

Istotne jest rozróżnienie mocy wiążącej opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. W tej materii już wielokrotnie się sądy administracyjne wskazując, że uzgodnienie w przeciwieństwie do opinii - jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym.

Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (por.: Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 marca 2011 r. IV SA/Po 751/10 oraz w wyroku z dnia 20 lutego 2014r. sygn. IV SA/Po 1214/13, publ. LEX nr 1435772). Oznacza to, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, po uzyskaniu negatywnego uzgodnienia z RDOŚ lub innego organu uzgadniającego nie może wydać decyzji pozytywnej (por.: Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 24 września 2021 r. IV SA/PO 249/21 LEX nr 3310264).

Biorąc pod uwagę wszystkie ww. aspekty, w szczególności usytuowanie analizowanej inwestycji w bardzo niewielkiej odległości od zabudowy mieszkaniowej (istniejącej i planowanej), uznano, że planowana inwestycja będzie na tyle uciążliwa i będzie stwarzała bezpośrednie zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi, że należało orzec o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji dla niniejszego przedsięwzięcia, co szerzej uargumentowano poniżej.

Powyżej przytoczone opinie i uzgodnienia wyspecjalizowanych instytucji, charakter i skala przedsięwzięcia, szczególnie w kontekście niewielkiej odległości planowanej inwestycji od budynków mieszkalnych są dla organu wydającego decyzję wystarczającym czynnikiem, aby w przedmiotowej sprawie zastosowanie miała zasada przezorności.

Należy w tym miejscu podkreślić, że to na organie wydającym decyzję spoczywa odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania (por.: Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 22 września 2015 r. 11 SA/Bd 23/15).

Istotnym elementem w dokonywaniu analizy danego przedsięwzięcia pod względem możliwości jego znaczącego oddziaływania na środowisko jest uwzględnianie zasad ogólnych systemu prawnego ochrony środowiska, regulowanego nie tylko normami prawa krajowego, ale również wspólnotowego. W art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973 z późn. zm.) zostały sformułowane zasady zapobiegania i przezorności dotyczące podejmowania działań mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Źródłem pierwszej z nich należy upatrywać m.in. w postanowieniach dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE z 1985 r. Nr L 175, s. 40). W myśl

postanowienia art. 2 ust. 1 tego aktu prawnego państwa członkowskie zobowiązane są do stosowania wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia, aby skutki przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, m.in. ze względu na swój charakter, rozmiary i położenie, zostały poddane ocenie, zanim zostanie udzielone im zezwolenie na przeprowadzenie tych przedsięwzięć. Z postanowień tego przepisu wynika, że do podejmowania działań o charakterze prewencyjnym w pierwszej kolejności zostały zobowiązane państwa członkowskie, w drugiej natomiast podmioty podejmujące działalność mogącą oddziaływać negatywnie na środowisko - ponieważ bez tego nie uzyskają niezbędnych zezwoleń.

Zawarta w art. 6 ust. 2 ustawy Prawo Ochrony Środowiska zasada przezorności, ma swoje źródło w postanowieniach art. 174 pkt 2 traktatu rzymskiego, który określa, że: "Polityka Wspólnoty (...) opiera się na zasadzie przezorności (...)". Sformułowanie prawnie wiążącego obowiązku zapobiegania i przewidywania negatywnego oddziaływania na środowisko, określonego w zasadzie przezorności, ma na celu zapobieganie przed nieodwracalnymi i nieznanyymi skutkami degradacji środowiska w skali globalnej, regionalnej i lokalnej. Wszelkie czynności związane z korzystaniem ze środowiska, a więc również podejmowaniem działalności, powinny uwzględniać zasadę przezorności, nawet przy założeniu hipotetycznych zagrożeń dla środowiska. Zasada przezorności jest realizowana m.in. poprzez obowiązek uwzględniania zagrożeń, wynikający z zasady planowości. Nakreślenie zagrożeń na etapie planowania przedsięwzięcia, a następnie kierowanie się przezornością, pozwala bowiem podjąć możliwe środki zapobiegawcze (por.: Wyrok WSA z dnia 24 czerwca 2010 r. w Gorzowie Wielkopolskim II SA/Go 303/10).

Rozważając kwestię oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi, w którym ma ono zostać zlokalizowane należy mieć na uwadze ww. zasadę przezorności, która w praktyce wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować, jak pewność ich wystąpienia. Kierując się zasadą przezorności na płaszczyźnie ocen środowiskowych, należy przyjąć, że działania których skutki są niepewne, wątpliwe lub ryzykowne należy uznać za znaczące. W ocenie organu prowadzącego postępowanie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne wykluczenie ryzyka wystąpienia przekroczeń i uciążliwości, zatem w myśl wyżej przytoczonej zasady, założono, że takowe wystąpią.

W orzecznictwie wyrażono stanowisko, iż wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko, podstawę orzekania w przedmiotowej sprawie winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych (por.: Wyrok NSA w Warszawie z dnia 18 września 2012 r. II OSK 1459/12). Zatem rzeczą organu (pomimo braku norm odorowych) jest wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi (por.: Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2017 r. II SA/OI 1267/16).

Z treści raportu wynika, że roczna emisja amoniaku i siarkowodoru nie przekroczy dopuszczalnych stężeń. Nie oznacza to jednak - wbrew stanowisku Inwestora, że oddziaływanie obiektów inwentarskich na jakość powietrza w rejonie zabudowań mieszkalnych nie będzie miało istotnego wpływu i nie wpłynie znacząco na jakość życia mieszkańców.

Wątpliwości budzi także wariantowanie przedstawione przez Inwestora. Istotnie to Inwestor jest właściwy do wskazania, które możliwe warianty realizacji są dla niego zadowalające z punktu widzenia potrzeb inwestycyjnych. Jednak stanowisko w tym zakresie musi być właściwie uzasadnione, co także podlega ocenie organu właściwego do rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie tut. organu Inwestor przedłożył, jako alternatywne, rozwiązanie które w istocie determinuje wybór przez niego preferowany. Wariant proponowany przez wnioskodawcę jest wariantem najbardziej optymalnym dla Inwestora, natomiast wariant „2” jest racjonalnym wariantem alternatywnym, czyli możliwym do zrealizowania przez inwestora, ale niepreferowanym przez

niego. W wariantcie tym system ogrzewania planowanego kurnika K2 oparto na systemie nagrzewnic wodnych zasilanych z kotłów na olej opałowy. W kotłowni, zlokalizowanej przy budynku inwentarskim, zostanie zamontowany jeden kocioł o mocy ok. 400 kW. Olej opałowy magazynowany będzie na terenie inwestycji, w beczniowych zbiornikach naziemnych. System ogrzewania istniejącego kurnika K1, tak jak w wariantcie „1” będzie się składał z wymienników ciepła zasilanych z kotła CO zasilanego węglem. Kurniki, podobnie jak w wariantcie „1”, będą wyposażone w system schładzania poprzez zmgławianie oraz w system wentylacji. Organ zatem musi rozważyć, co do meritum, wobec konkretnego wniosku uczestnika postępowania, czy nie istnieje wariant bardziej korzystny dla środowiska niż proponowany w raporcie (por.: Wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 marca 2014 r. IV SAJWa 2489/13).

Podkreślić należy, że analiza wariantowa ma bardzo istotne znaczenie w procesie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Aby zapewnić organowi możliwość przeprowadzenia jak najpełniejszej oceny oddziaływania na środowisko, ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje Organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez Inwestora, wariantu. Wynika to wprost z art. 81 ust. 1 ustawy o oś, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Znaczenie wariantowania w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika również z art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazać m.in. rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania.

Jak wskazuje w raporcie Inwestor racjonalnym wariantem najkorzystniejszym dla środowiska jest wariant wnioskowany przez Inwestora – wariant „1”. Wariant ten zakłada zastosowanie w kurniku K2 systemu ogrzewania opartego na systemie nagrzewnic gazowych zasilanych propanem. Ogrzewanie kurników z wykorzystaniem propanu będzie bardziej korzystne dla środowiska, niż proponowane w wariantcie „2” ogrzewanie z wykorzystaniem oleju opałowego. Wariant wnioskowany (wariant „1”) przyczyni się do ograniczenia emisji szkodliwych substancji do powietrza.

W obydwu zaproponowanych wariantach realizacji inwestycji zużycie: wody, paszy, ściółki, energii i węgla będzie takie samo.

Ilości odpadów, ścieków socjalno-bytowych, ścieków przemysłowych oraz wód opadowych i roztopowych będzie taka sama dla obydwu wariantów. Odpady będą przekazywane do dalszego zagospodarowania firmie zewnętrznej posiadającej niezbędne zezwolenia w tym zakresie. W obydwu wariantach ścieki socjalno-bytowe oraz ścieki przemysłowe będą kierowane do szczelnych zbiorników bezodpływowych, następnie będą usuwane przez firmę asenizacyjną i będą oddawane do oczyszczenia w oczyszczalni ścieków.

Oddziaływanie inwestycji na klimat akustyczny zarówno w wariantcie „1” jak i „2” będzie takie samo i nie spowoduje wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie zarówno w porze dnia, jak i nocy.

Powstający w związku z użytkowaniem fermy obornik, zarówno w wariantcie „1” jak i „2”, będzie przekazywany:

- do biogazowni, gdzie następnie zostanie przetworzony w biogaz,
- okolicznym rolnikom w celu zagospodarowania jako naturalny nawóz,
- podmiotom zewnętrznym zajmującym się uprawami roślin lub grzybów – jako nawóz naturalny stosowany bezpośrednio w glebie bez uprzedniego przetworzenia.

Technologia zaproponowana w wariantcie wnioskowanym oraz w wariantcie alternatywnym jest zgodna z BAT i pozwala na prowadzenie intensywnej hodowli broilera kurzego w ilość wnioskowanej przez Inwestora.

Biorąc pod uwagę powyższe, racjonalnym warianttem najkorzystniejszym dla środowiska, spośród analizowanych wariantów, jest wariant „1”.

W dalszej części raportu Inwestor wskazuje, że do analizy wybrano dwa realne warianty w zakresie sposobu ogrzewania planowanego budynku. Oba warianty pozwalają na produkcję w wielkości wnioskowanej przez inwestora, oba warianty są również możliwe do zrealizowania pod względem ekonomicznym. Obydwa warianty realizacji inwestycji zakładają prowadzenie produkcji zgodnie z obowiązującymi przepisami i praktyką, w tym BAT.

Analizując lokalizację, zakres oraz parametry techniczne i planowany sposób realizacji inwestycji, a także stanowiska organów uzgadniających i opiniodawczych, Wójt Gminy Strawczyn postanowił jak w sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach za pośrednictwem Wójta Gminy Strawczyn w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a kpa informuję, że w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Na podstawie art. 130 § 4 kpa decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.

Tadeusz Tkaczyk
- Wójt Gminy-

Załączniki:

1. *Charakterystyka przedsięwzięcia (zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy oos).*

Otrzymują:

1. Wg rozdzielnika

Załącznik

do decyzji Wójta Gminy Strawczyn o środowiskowych uwarunkowaniach

Znak: RIRP.6220.1.2022 z dnia 04.07.2023 r.

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. z 2023r., poz. 1094)

Przedmiotowe przedsięwzięcie planowane na działce nr ewid. 670/5, obręb Obłęgorek, gmina Strawczyn, obejmuje swym zakresem budowę/wykonanie/montaż:

- obiektu inwentarskiego (kurnika K2) do ściółkowego chowu brojlera kurzego. Planowana powierzchnia chowu ok. 1760 m², maksymalna obsada kurnika K2 ok. 28 250 szt. tj. 113 DJP;
- pomieszczenia sterówki;
- pomieszczenia socjalnego;
- pomieszczenia agregatu prądotwórczego, stacji trafo i rozdzielni;
- pomieszczenia na odpady, w tym odpady niebezpieczne oraz konfiskatora;
- dwóch silosów paszowych o pojemności ok. 14 Mg każdy;
- zagłębienia na matę dezynfekcyjną;
- zbiornika p.poż.;
- zbiornika buforowego na wodę (magazynowanie wody z wodociągu na wypadek awarii lub przerw w dostawie wody);
- zbiornika na nieczystości płynne (z mycia obiektu) o pojemności do 40 m³;
- zbiornika na ścieki socjalno-bytowe o pojemności do 12 m³;
- dwóch naziemnych zbiorników na gaz o pojemności do 4,85 m³ każdy;
- powierzchni utwardzonych (dróg wewnętrznych i placów manewrowych);
- ogrodzenia.

Ponadto przewidziano rozbiórkę istniejącego budynku gospodarczego.

Planowana inwestycja jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839), tj. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. W niniejszym przypadku rozbudowie będzie podlegało przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienione w § 3 ust. 1 pkt 104 lit. a (chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w pkt 103 w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP i mniejszej niż 210 DJP – jeżeli ta działalność będzie prowadzona na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16

kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy) ww. rozporządzenia. Łączna obsada fermy po rozbudowie wyniesie 52 250 szt. (209 DJP).

Obecnie na terenie działki inwestycyjnej znajduje się pięć budynków: kurnik, budynki mieszkalne i gospodarcze; przed realizacją inwestycji jeden z budynków gospodarczych zostanie rozebrany. Działkę, na której ma być realizowana inwestycja, stanowią również tereny wykorzystywane pod działalność rolniczą. Również sąsiedztwo terenu inwestycji stanowią głównie tereny użytkowane rolniczo z rozproszoną zabudową zagrodową. Dojazd na teren inwestycji odbywać się będzie z drogi o nawierzchni twardej (ul. Sienkiewicza w Oblęgorku), a następnie drogą wewnętrzną przez działkę o nr. ew. 670/4.

Teren inwestycji został ujęty w Uchwale Nr III/6/10 Rady Gminy w Strawczynie z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Oblęgorek na obszarze gminy Strawczyn. Zgodnie z ww. uchwałą działka północna część działki inwestycyjnej została oznaczona symbolem: MM - tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej usługowej oraz rzemieślniczo-wytwórczej; natomiast południowa symbolem MMX - tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej oraz rzemieślniczo-wytwórczej.

Teren inwestycji położony jest w regionie wodnym Górnej Wisły, na obszarze jednolitych części wód powierzchniowych Wiarna Rzeka od źródeł do Kalisza (Europejski kod JCWP PLRW20005216292). Wiarna Rzeka od źródeł do Kalisza, typ potok wyżynny krzemianowy z substratem drobnoziarnistym – zachodni, jest monitorowaną, silnie zmienioną częścią wód w dobrym stanie. Celem środowiskowym zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. 2016 poz. 1911 z późn. zm.) jest utrzymanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Zgodnie z ww. Rozporządzeniem osiągnięcie ww. celu dla JCWP Wiarna Rzeka od źródeł do Kalisza jest niezagrożone.

Analiza map dostępnych na stronie internetowej Informatycznego Systemu Ochrony Kraju (www.isok.gov.pl) przedstawiających obszary zagrożenia powodziowego pokazała, że teren planowanej inwestycji nie znajduje się na obszarach zagrożonych powodzią.

Zgodnie z charakterystyką przedstawioną w Centralnej Bazie Danych Geologicznych pod względem geologicznym teren planowanej inwestycji stanowią piaskowce, margle, zlepieńce, łowce i rudy żelaza (stratygrafia od Dolnego Triasu).

Teren planowanej inwestycji został zlokalizowany w regionie wodnym Górnej Wisły w obszarze jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr 101 (PLGW2000101). Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. 2016 poz. 1911 z późn. zm.) dla JCWPd nr 101 stan ilościowy został określony jako słaby, zaś stan chemiczny jako dobry. Zgodnie z ww. rozporządzeniem celem środowiskowym dla JCWPd nr 101 jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i mniej rygorystyczny cel: ochrona stanu ilościowego przed dalszym pogorszeniem. Osiągnięcie tych celów dla JCWPd nr 101 jest zagrożone

Zgodnie z informacjami zawartymi na stronie internetowej <https://wodypolskie.bip.gov.pl>, teren inwestycji położony jest poza strefami ochronnymi powierzchniowych i podziemnych ujęć wodnych. Zgodnie z portalem <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/> najbliższe ujęcie wód podziemnych względem terenu inwestycji znajduje się w odległości ok. 3,7 km w kierunku północno - wschodnim.

Zgodnie z danymi uzyskanymi z Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska z Regionalnym Wydziałem Monitoringu Środowiska w Kielcach stan zanieczyszczeń powietrza dla miejscowości Oblęgorek, gm. Strawczyn (pow. kielecki) w okolicy terenu inwestycji nie przekracza dopuszczalnych poziomów.

Zarówno teren inwestycji jak i tereny położone dookoła objęte są Uchwałą Nr III/6/10 Rady Gminy w Strawczynie z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Oblęgorek na obszarze gminy Strawczyn (zwaną dalej: MPZP). Klasyfikacji akustycznej obszarów sąsiadujących z terenem inwestycji dokonano na podstawie ww. MPZP. Najbliższe tereny chronione akustycznie zlokalizowane są przy granicy terenu inwestycji.

W bliskim sąsiedztwie terenu planowanej inwestycji (do 500 m) nie znajdują się żadne zabytki chronione wpisane do rejestru zabytków nieruchomych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (zgodnie z danymi opublikowanymi na stronie Narodowego Instytutu Dziedzictwa: www.nid.pl; stan na 31 stycznia 2021 r.).

Z uwagi na obecne zagospodarowanie terenu inwestycji (miejsce realizacji nowego budynku inwentarskiego stanowią obecnie tereny wykorzystywane do produkcji rolnej – grunty orne) – inwentaryzacja flory oraz grzybów nie została wykonana. Obecnie obszar, na którym ma powstać planowany kurnik K2 wykorzystywany jest do produkcji rolnej (grunty orne). Na terenie inwestycji znajdują się więc uprawy rolne wraz z roślinnością segetalną.

Zgodnie z portalem mapowym <http://mapa.korytarze.pl/> teren inwestycji położony jest poza obszarami korytarzy ekologicznych.

Na podstawie dotychczasowego wykorzystania większości terenu inwestycji, a także na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji fauny bioróżnorodność przyrodniczą na danym terenie oceniono jako niską (małe bogactwo gatunkowe).

Teren inwestycji znajduje się w granicach otuliny Suchedniowsko-Oblęgorskiego Parku Krajobrazowego oraz w Suchedniowsko – Oblęgorskim Obszarze Chronionego Krajobrazu. Realizacja przedmiotowej inwestycji nie będzie związana z łamaniem zakazów obowiązujących dla Suchedniowsko-Oblęgorskiego Parku Krajobrazowego – zakazy te nie mają zastosowania na obszarze otuliny Parku Krajobrazowego. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie łamało zakazów obowiązujących na Suchedniowsko – Oblęgorskim Obszarze Chronionego Krajobrazu oraz nie wpłynie negatywnie na ochronę ekosystemów leśnych, nieleśnych oraz wodnych.

Zasięg przestrzenny prowadzenia analizy wpływu na krajobraz określono na ok. 500 m w każdym kierunku od granic działki, na której planowana jest inwestycja (powierzchnia obszaru prowadzenia analizy wynosi ok. 123,04 ha). Dzięki posiadanym danym na przedmiotowym terenie zidentyfikowano następujące typy krajobrazów:

- Krajobraz o kodzie „A.1a”, zgodnie z tabelą nr 5 ww. podręcznika jest to krajobraz należący do:
 - o działu „A” (Krajobrazy funkcjonujące głównie w wyniku działania procesów naturalnych, jedynie w różnym stopniu modyfikowanych przez działalność człowieka),
 - o typu „1”(Krajobrazy leśne),
 - o podtypu „1a” (Krajobrazy z przewagą siedlisk lasowych).
- Krajobraz o kodzie „B.6b”, zgodnie z tabelą nr 5 ww. podręcznika jest to krajobraz należący do:

- o działu „B” (Krajobrazy ukształtowane w wyniku wspólnego działania procesów naturalnych i świadomych modyfikacji pokrycia terenu i struktury przestrzennej przez człowieka),
- o typu „6”(Krajobrazy rolnicze),
- o podtypu „6b” (Krajobrazy z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących małe pola).

Na podstawie oceny krajobrazu opartej o wybrane cechy krajobrazu, a także o subiektywnie nadane tym cechom wartości, przedmiotowy krajobraz nie charakteryzuje się unikatowością, trwałością i tradycją, a także wysokimi walorami przyrodniczymi, kulturowo-historycznymi.

Sąsiedztwo terenu inwestycji stanowią głównie tereny użytkowane rolniczo z rozproszoną zabudową zagrodową. W obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie nie ma zlokalizowanych żadnych zakładów przemysłowych oraz innych przedsiębiorstw, które mogłyby w znaczący sposób negatywnie oddziaływać na środowisko.

Obecnie na terenie działki inwestycyjnej znajduje się pięć budynków: kurnik, budynki mieszkalne i gospodarcze (przed rozpoczęciem realizacji inwestycji jeden z budynków gospodarczych zostanie rozebrany). Miejsce realizacji nowego budynku inwentarskiego stanowią obecnie tereny wykorzystywane do produkcji rolnej.

Na terenie fermy znajduje się również jeden istniejący obiekt hodowlany (kurnik K1) także przeznaczonego do tuczu brojlerów kurzych (maksymalna obsada istniejącego kurnika wynosi 24 000 sztuk). Powierzchnia hodowlana istniejącego kurnika wynosi 1 370 m².

Chów prowadzony będzie w 6 cyklach w roku po 42 dni każdy cykl. W pozostałym czasie odbywało się będzie sprzątanie i dezynfekcja kurników i przygotowanie ich do przyjęcia nowego stada. Chów łącznie będzie się odbywał przez 252 dni w roku.

Woda do celów technologicznych pobierana będzie tak jak dotychczas z wodociągu. Energia elektryczna zapewniana będzie z sieci oraz w razie awarii z agregatu prądotwórczego (Inwestor planuje w przyszłości zainstalowanie na dachach kurników paneli fotowoltaicznych o łącznej mocy do 110 kW, dzięki którym pokrywane będzie częściowo zapotrzebowanie fermy na energię elektryczną). Ścieki przemysłowe i socjalno-bytowe oraz odpady (m.in. zwierzęta padłe) będą odbierane z fermy na podstawie umów z odbiorcami tych ścieków i odpadów. Ścieki przemysłowe oraz socjalno-bytowe będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych, a następnie wozami asenizacyjnymi będą przewożone do oczyszczalni ścieków, gdzie zostaną oczyszczone. Odpady do czasu odbioru przez firmę zewnętrzną będą magazynowane selektywnie w wyznaczonych miejscach na terenie fermy, w przystosowanych do tego celu pojemnikach. Odpady będą zabezpieczone przed działaniem czynników atmosferycznych. W trakcie normalnego użytkowania będą powstawały uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego w postaci pomiotu oraz zwierząt padłych. Zwierzęta padłe oraz pomiot będą zagospodarowywane zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. UE L 300/1). Pomiot będzie przekazywany do biogazowni w celu produkcji energii lub wykorzystywany jako nawóz naturalny zgodnie z ustawą o nawozach i nawożeniu, lub przekazywany do produkcji podłoża uprawowego w pieczarkarniach. Pasza dla hodowanych zwierząt będzie specjalnie dobierana do ich potrzeb

fizjologicznych i wieku, będzie pochodziła z wyspecjalizowanych firm produkcyjnych. Pasza na terenie inwestycji będzie magazynowana w silosach paszowych.

Zarówno w przypadku istniejącego kurnika K1 oraz planowanego kurnika K2 zostaną spełnione wymagania dotyczące utrzymania kurcząt brojlerów określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz.U. 2010 r. nr 56, poz. 344 z późn. zm.).

Teren budowy zostanie ogrodzony w myśl obowiązujących przepisów Prawa Budowlanego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Roboty budowlane będą wykonywane przez firmę zewnętrzną posiadającą niezbędne kwalifikacje i uprawnienia. Na terenie budowy zostaną wyznaczone obszary magazynowania materiałów budowlanych i eksploatacyjnych oraz drogi wewnętrzne. Miejsca składowania sypkich materiałów budowlanych zostaną utwardzone płytami betonowymi. Na terenie planowanej inwestycji przed rozpoczęciem jej realizacji zostanie zlikwidowane niewielkie pomieszczenie gospodarcze o powierzchni zabudowy ok. 90 m². Prace budowlane rozpoczną się od usunięcia z terenu pod planowane obiekty roślinności (jeżeli w momencie rozpoczęcia realizacji inwestycji na terenie inwestycji będzie występowała roślinność – obecnie teren pod planowany kurnik wykorzystywany jest jako pole rolne), następnie zostanie zdjęta wierzchnia warstwa podłoża (gleby) i zmagazynowana na terenie inwestycji, po czym zostaną wykonane pozostałe prace ziemne i ogólnobudowlane. Zebrana podczas budowy gleba zostanie zagospodarowana na terenie inwestycji do wyrównania nierówności terenu, ewentualna pozostała część usuniętego gruntu zostanie przekazana wyspecjalizowanej firmie, posiadającej odpowiednie zezwolenia, do dalszego zagospodarowania. Odpady powstałe w trakcie prowadzonych prac budowlanych będą przechowywane selektywnie w wyznaczonym miejscu, w sposób zapewniający bezpieczeństwo środowiska wodno-gruntowego, a po zakończeniu etapu realizacji zostaną przekazane wyspecjalizowanej firmie posiadającej odpowiednie zezwolenia do dalszego zagospodarowania. Odpady (poza masami ziemnymi) będą również chronione przed szkodliwym wpływem czynników atmosferycznych poprzez zamknięcie lub przykrycie kontenera, w którym się będą znajdowały. W trakcie prowadzonych prac budowlanych będzie wykorzystywany tzw. sprzęt ciężki, tj.: koparka i samochody ciężarowe. Etap realizacji przedsięwzięcia będzie związany z emisją hałasu oraz gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego ze środków transportu (będzie to emisja o charakterze chwilowym). Miejsce parkowania, napraw oraz tankowania maszyn budowlanych zostanie utwardzone. Teren budowy zostanie wyposażony w sorbenty substancji ropopochodnych do usuwania ewentualnych wycieków płynów eksploatacyjnych z maszyn budowlanych. W trakcie prac realizacyjnych będzie wykorzystywany jedynie sprawny sprzęt budowlany, maszyny każdorazowo przed uruchomieniem będą kontrolowane wizualnie pod kątem wystąpienia ewentualnych wycieków. Niesprawny sprzęt będzie bezzwłocznie usuwany z terenu inwestycji, a wszelkie wycieki płynów eksploatacyjnych usuwane za pomocą sorbentów. W trakcie prowadzenia prac budowlanych nie będą usuwane drzewa ani krzewy. Wykopy zostaną ogrodzone siatką o drobnych oczkach uniemożliwiającą ewentualne wpadnięcie do wykopu małych ssaków, gadów i płazów. W przypadku konieczności odwodnienia wykopów, woda z odwodnienia będzie odprowadzana do rowu melioracyjnego, po jej wcześniejszym oczyszczeniu z zawiesiny. Na odprowadzenie wód z odwodnienia wykopów inwestor uzyska niezbędne zgody wodnoprawne.

Ewentualny etap likwidacji przedsięwzięcia będzie polegał na usunięciu z budynków kurników hodowanych kurcząt broilerów, a następnie posprzątaniu i odkażeniu budynku oraz usunięciu instalacji i urządzeń znajdujących się wewnątrz budynków. Instalacje i urządzenia zostaną prawdopodobnie sprzedane do innych ferm. Budynki prawdopodobnie zostaną przeznaczone na inną działalność rolniczą lub poza rolniczą np. produkcję.

W związku z realizacją inwestycji nie przewiduje się modernizacji istniejącego kurnika K1. Budynek inwentarski w dalszym ciągu będzie wyposażony w system pojenia oparty na liniach wodnych wyposażonych w poidła smoczkowe. Pasza dla zwierząt będzie, tak jak dotychczas, podawana do woli za pomocą karmideł kołowych. Na istniejący kurnik przypadają dwa silosy paszowe o pojemności 10 Mg i 14 Mg. Planowany budynek inwentarski będzie wyposażony w system pojenia oparty na liniach wodnych biegnących wzdłuż budynków. Linie wodne będą wyposażone w poidła smoczkowe. Dostarczanie paszy do obiektu K2 będzie się odbywało przy użyciu przenośnika spiralnego. Na planowany kurnik K2 będą przypadały dwa silosy paszowe o pojemności do 14 Mg każdy. Taka pojemność silosów zapewni bezpieczeństwo dostaw paszy oraz odpowiednią powierzchnię magazynową

Podłoga w budynku inwentarskim K1 wykonana jest z betonu. Ściółkę stanowić będzie tak jak dotychczas sucha, czysta słoma i sieczka lub torf lub trociny rozłożone równą warstwą po całym obiekcie. W trakcie trwania cyklu hodowlanego, tak jak dotychczas, nie będzie prowadzone dościelanie ściółką obiektu. Podłoga w planowanym kurniku K2 wykonana zostanie z wysokiej klasy betonu. Będzie gładka, szczelna tak, aby ułatwić sprzątanie posadzki. Ściółkę również stanowić będzie sucha, czysta słoma i sieczka lub torf lub trociny rozłożone równą warstwą po całym obiekcie. Nowoczesny system wentylacji i ogrzewania zapewni osuszanie obornika i zminimalizuje konieczność dościelania w trakcie cyklu produkcyjnego. Ściółka dosuszana będzie mechanicznie za pomocą nagrzewnic gazowych.

Obecnie obsługą fermy zajmuje się wnioskodawca. Po rozbudowie fermy jej obsługą będzie się zajmował zespół pracowników posiadających odpowiednie przeszkolenie (przewidziana ilość pracowników – 2 osoby). Ferma jest/będzie wyposażona w nowoczesne maszyny – ładowarka, myjka ciśnieniowa, automatyka zadawania pasz i regulacji mikroklimatem. Praca będzie się ograniczała do kontroli stada, zbierania martwych ptaków, prowadzenia dokumentacji hodowlanej.

Utrzymanie higieny na fermie (zarówno w kurniku K1 jak i K2) będzie składało się z dwóch etapów: czyszczenia i mycia budynków inwentarskich oraz odkażania systemów pojenia i pomieszczeń. Podczas czyszczenia i mycia kurników używane są/będą specjalistyczne preparaty. W celu uniknięcia uodpornienia się drobnoustrojów na stosowane preparaty używa się ich na przemian (po każdym cyklu inny preparat).

System oświetlenia istniejącego kurnika jest oparty na lampach energooszczędnych, które będą również stosowane w planowanym kurniku K2. Inwestor zamierza sukcesywnie modernizować oświetlenie w istniejącym budynku inwentarskim na oświetlenie Ledowe, które będzie stosowane w kurniku K2. W obydwu kurnikach będzie zapewniona dostateczna intensywność oświetlenia.

Kurnik K1 (istniejący)

- 17 sztuk wentylatorów ściennych o mocy 8 300 m³/h każdy, średnicy 50 cm,
- 9 sztuk wentylatorów ściennych, o mocy 12 020 m³/h każdy, średnicy wylotu ok. 63 cm.

Kurniki K2 (planowany)

- 8 sztuk wentylatorów ściennych, o mocy 12 100 m³/h każdy, średnicy wylotu ok. 63 cm,
- 6 sztuk wentylatorów ściennych wielkośrednicowych, o mocy 41 306 m³/h każdy, wymiary wylotu ok. 140 cm x 140 cm.

System ogrzewania istniejącego kurnika składa się z wymienników ciepła zasilanych z kotła CO zasilanego węglem. Moc kotła wynosi 270 kW. System ogrzewania planowanego kurnika będzie się składał z 4 nagrzewnic gazowych z zamkniętą komorą spalania o mocy 83 kW każda. Źródłem gazu będą naziemne zbiorniki na propan o pojemności do 4,85 m³ każdy (2 sztuki).

Zarówno w istniejącym jak i planowanym kurniku wykorzystywany będzie system schładzania poprzez zmgławianie. Systemy w obydwu kurnikach są/będą zasilane pompami pracującymi pod wysokim ciśnieniem. Systemy schładzania są/będą wyposażone również w system dysz, z których podczas pracy pomp będzie się wydostawała delikatna mgiełka powodująca obniżenie temperatury wody w kurnikach.

W trakcie procesów hodowlanych dochodzi do upadków brojlera, dlatego na fermie będą występowały zwierzęta padłe lub ubite z konieczności. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przepisów ustawy nie stosuje się do zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności (materiał kat. 2 zgodnie z ww. rozporządzeniem) odbierane są/będą z terenu Fermi przez firmę posiadającą stosowne decyzje i zezwolenia. Produkty te będą magazynowane w specjalnym chłodzonym kontenerze usytuowanym w wyznaczonym miejscu obok pomieszczenia magazynowania odpadów.

Obornik powstający w trakcie normalnego użytkowania kurników będzie z nich usuwany po zakończeniu każdego cyklu produkcyjnego trwającego 42 dni. Obornik będzie usuwany bezpośrednio na środki transportu i będzie bezzwłocznie wywożony z terenu fermi. Obornik nie będzie magazynowany na terenie fermi.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. UE L 300/1) obornik jest ubocznym produktem pochodzenia zwierzęcego (UPPZ) kategorii 2. Dalsze zagospodarowanie obornika będzie zgodne z art. 13 ww. rozporządzenia i będzie ono polegało na przekazaniu go:

- do biogazowni, gdzie następnie zostanie przetworzony w biogaz,
- okolicznym rolnikom w celu zagospodarowania jako naturalny nawóz,
- podmiotom zewnętrznym zajmującym się uprawami roślin lub grzybów – jako nawóz naturalny stosowany bezpośrednio w glebie bez uprzedniego przetworzenia.

Obornik może zostać również potraktowany jako odpad i przekazany do dalszego zagospodarowania podmiotom zewnętrznym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. 2021 poz. 779 z późn. zm.).

Zarówno istniejący jak i planowany kurnik wyposażony będzie w komputerowy system sterowania mikroklimatem (wentylacja, ogrzewanie, schładzanie), który będzie połączony z systemem alarmowym i powiadamiającym o awariach i przekroczeniach zakładanych norm temperatury i wilgotności (system będzie monitorował również poziom napięcia elektrycznego). Powiadomienie o awarii nastąpi za pomocą sygnału dźwiękowego, a także wysłaniu wiadomości tekstowej na telefon komórkowy.

Na teren inwestycji co dzień będą przyjeżdżały pojazdy ciężarowe, dostawcze lub ewentualnie ciągniki rolnicze. Pojazdy te będą poruszały się po terenie inwestycji w celu odbioru obornika, zwierząt padłych, odpadów, ścieków przemysłowych, dostarczenia paszy, dostarczenia młodych kurcząt (nowej obsady) oraz odbioru kurcząt przeznaczonych do sprzedaży. Maksymalne natężenie ruchu pojazdów nie przekroczy 5 pojazdów w ciągu doby.

W trakcie użytkowania inwestycji zużywana będzie woda (do celów pojenia, mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń, chłodzenia, na potrzeby socjalno-bytowe pracowników, utrzymanie czystości w pomieszczeniach socjalnych, podlewanie terenów zielonych), pasza, ściółka, energia elektryczna, węgiel oraz propan.

Użytkowanie fermy będzie związane z wykorzystaniem zasobów naturalnych w postaci powierzchni.

W obrębie terenu inwestycji nie funkcjonują przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Inwestycja nie będzie związana z rozbiórkami przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko.

Tadeusz Tkaczyk
- Wójt Gminy-